

SRDCE NEUHASÍŠ

Když hoří lesy a domy, srdce nám buší. Chceme uhasit ten žár. Pak přijede někdo, komu srdce hoří celé roky. Svoji lásku k práci nikdy neuhasí. Můžeme jim říkat muži z oceli? Jdou do plamenů se slzami v očích, ale s klidem v duši. Adrenalin jim proudí tělem, ale pocit, že zachrání ostatní, vykouzlí hasičům úsměv na tvářích. Musí být silní...nemyslím jen samé svaly. Myslím i silní v duši a srdci. Jsou naši strážní andělé, na které je spolehnutí. I špatné chvíle se najdou, ale v životě se nemůže podařit všechno. To by nebyl život, ale ráj. Mladí hasiči je obdivují. Snaží se být také dobrými anděli. Věnují se hasičskému sportu. Žijí hasičským sportem. Baví je adrenalin v těle před závodem. Ty malé chvíle, kdy se cítíte jako bojovník ve válce, ve které se může stát cokoli. Na startu se některým mladým hasičům chce plakat strachem, ale srdce mají zapálené jako hořící les. Ani popsat to nejde. Každý by chtěl zažít pocit hrdiny. Ale všichni na to nemají dost horké a odvážné srdce. Bojujeme na světě se vším. S ohněm, zdravím, vodou, láskou a vlastně celým životem. Plameny uhasíme, ale naše srdce nikdy.